

Εγκύκλιος Χριστουγέννων του Μητροπολίτη Καστορίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καστορίας](#)

Τα ζητήματα της μοναξιάς και της ορφάνειας της ανθρώπινης ύπαρξης θίγει ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Καστορίας κ. Καλλίνικος](#) στην Εγκύκλιο του για την εορτή των [Χριστουγέννων](#).

Με αφορμή το αποστολικό αναγνώσμα της μεγάλης Δεσποτικής εορτής της Γέννησης του Θεανθρώπου, ο Σεβασμιώτατος τονίζει ότι «η άρνηση κάποιου να είναι παιδί του Θεού, παρατηρείτο σε κάθε εποχή, στην δική μας εποχή έχει πάρει διαστάσεις πανδημίας, ώστε να μπορούμε να κάνουμε λόγο για ορφάνεια της ανθρώπινης ύπαρξης».

Όπως αναφέρει ο Σεβασμιώτατος, αυτό οφείλεται «εν πολλοίς σε αιρετικές διδασκαλίες και πρακτικές, που οδήγησαν στον «θάνατο του Θεού» στην Δύση. Ο θάνατος του Θεού δεν σημαίνει τίποτε άλλο, παρά τον θάνατο της Πατρότητας, την άρνηση του Θεού ως Πατέρα και τελικά τον θάνατο του ανθρώπου για τον Θεό».

Επίσης, σε άλλο σημείο επισημαίνει ότι «πίσω όμως από την μονομέρεια και εμμονή των συγχρόνων ανθρώπων στην προβολή και εξάντληση του νοήματος των Χριστουγέννων στην κοινωνική μοναξιά ορισμένων μόνο ατόμων, κρύπτεται το πραγματικό πρόβλημα της εποχής, που είναι η μοναξιά της ύπαρξης. Ότι δηλαδή ο άνθρωπος έμεινε ορφανός από τον Θεό Πατέρα και βιώνει την απέλπιδα ορφάνεια της ύπαρξης».

Καταλήγοντας, ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καστορίας κ. Καλλίνικος**, μεταξύ άλλων, προσθέτει: «Σε αυτό το σκοτεινό και ψυχρό τοπίο της απομόνωσης των ανθρώπων, η διά Χριστού υιοθεσία μας από τον Θεό Πατέρα προβάλλει ως το λαμπρό δώρο της Γεννήσεως του Χριστού στον σημερινό άνθρωπο. Ήρθε ο Υιός του Θεού ως υιός του ανθρώπου για να απολάβουμε την υιοθεσία. Αρκεί και εμείς να εκφράσουμε την προαίρεσή μας. Κριτήριο και απόδειξη της υιοθεσίας είναι η νοερά προσευχή στην καρδιά του ανθρώπου, όπου το Πνεύμα του Θεού προσεύχεται με αγάπη, χαρίζοντας πληρότητα στον άνθρωπο. Αυτή η νοερά προσευχή είναι η συνειδητή μνήμη του προσωπικού Θεού με αγάπη στην καρδιά του ανθρώπου.»

Αναλυτικά η Εγκύκλιος Χριστουγέννων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Καστορίας κ. Καλλινίκου:

Άγαπητοί μου αδελφοί καί αγαπητά μου παιδιά

Ένα από τά δώρα τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο, εἶναι τὸ δῶρο τῆς κατὰ Χάρη υἰοθεσίας ἀπὸ τὸν Θεό.

Στὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, γράφοντας στοὺς Γαλάτες, φανερῶνει τὴν μεγάλη αὐτὴ ἀλήθεια:

«Ὅταν ἦρθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλε ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸ Του, ὁ Ὅποιος γεννήθηκε ἀπὸ γυναῖκα καὶ ὑποτάχθηκε στὸν νόμο, γιὰ νὰ ἐξαγοράσει ὅσους ἦταν ὑπὸ τὸν νόμο, γιὰ νὰ λάβουμε τὴν υἰοθεσία. Ἐπειδὴ εἴστε παιδιά Του, ἀπέστειλε ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ Του στίς καρδιές σας, καὶ Αὐτὸ κρᾶζει “Ἀββᾶ, Πατέρα μου!”. Ὅστε, δὲν εἶσαι πλέον δοῦλος, ἀλλὰ παιδί. Ἐάν εἴσαι παιδί Του, εἴσαι καὶ κληρονόμος τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦ Χριστοῦ» (Γαλ. δ’).

Στὸ θέμα τῆς κατὰ Χάρη υἰοθεσίας μας ἀπὸ τὸν Θεό, ἡ ὁποία μάλιστα συνδέεται μὲ τὴν προσευχή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὴν καθαρὴ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐπανέρχεται καὶ σὲ ἄλλη ἐπιστολὴ του:

«Ὅσοι ἄγονται ἀπὸ τὸ Πνεῦμα Θεοῦ, αὐτοὶ εἶναι παιδιά τοῦ Θεοῦ... Λάβατε Πνεῦμα υἰοθεσίας, μὲ τὸ ὁποῖο κρᾶζουμε· ἄββᾶ, Πατέρα μας. Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ

μέ τό δικό μας πνεῦμα ὅτι εἴμαστε παιδιά Θεοῦ. Ἀφοῦ εἴμαστε παιδιά, εἴμαστε καί κληρονόμοι. Κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ» (Ρωμ. ῡ').

Ὁ ἄνθρωπος πού δέχεται ἐλεύθερα στήν καρδιά του τό Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, λαμβάνει τήν υἱοθεσία καί γίνεται συγκληρονόμος τοῦ Χριστοῦ. Ἡ κληρονομιά σημαίνει τήν θέωση τοῦ ἀνθρώπου, γιατί ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό Ἄκτιστο Φῶς.

*

Ὑπάρχει διάκριση μεταξύ δημιουργήματος τοῦ Θεοῦ καί παιδιοῦ τοῦ Θεοῦ. Δηλαδή, ὅλοι εἶναι δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, ἀλλά δέν εἶναι ὅλοι παιδιά τοῦ Θεοῦ. Δημιουργήματα εἴμαστε μέ τήν δημιουργία μας. Παιδιά τοῦ Θεοῦ γινόμαστε μέ τήν ἀναγέννησή μας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Αὐτό συμβαίνει, ὄχι γιατί ὁ Θεός ἀποκλείει κάποιους ἀπό παιδιά Του, ἀλλά γιατί θέλει νά ἐκφρασθεῖ καί ἡ δική μας ἐλευθερία. Ἔτσι, κατά τήν φύση εἶναι ὅλοι δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, ἀλλά κατά τήν προαίρεση δέν θέλουν ὅλοι νά εἶναι παιδιά Του.

Ἄν αὐτό, δηλαδή ἡ ἄρνηση κάποιου νά εἶναι παιδί τοῦ Θεοῦ, παρατηρεῖτο σέ κάθε ἐποχή, στήν δική μας ἐποχή ἔχει πάρει διαστάσεις πανδημίας, ὥστε νά μπορούμε νά κάνουμε λόγο γιά ὀρφάνεια τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης. Αὐτό ὀφείλεται ἐν πολλοῖς σέ αἰρετικές διδασκαλίες καί πρακτικές, πού ὡδήγησαν στόν «θάνατο τοῦ Θεοῦ» στήν Δύση. Ὁ θάνατος τοῦ Θεοῦ δέν σημαίνει τίποτε ἄλλο, παρά τόν θάνατο τῆς Πατρότητος, τήν ἄρνηση τοῦ Θεοῦ ὡς Πατέρα καί τελικά τόν θάνατο τοῦ ἀνθρώπου γιά τόν Θεό.

Ὁ ἅγιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης ἔλεγε ὅτι σήμερα οἱ ἄνθρωποι ἀγνοοῦν τό φιλόανθρωπο τοῦ Θεοῦ, Τόν θεωροῦν δυνάστη, γι' αὐτό καί Τόν ἀπορρίπτουν. Αὐτό ὅμως ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νά περιπίπτουν στήν ὀρφάνεια καί νά βιώνουν τίς καταστροφικές συνέπειες τῆς «ἀπουσίας τοῦ Πατέρα».

Γι' αὐτό ἡ μοναξιά ἔγινε σήμερα μάστιγα, ὄχι ἀπλῶς γιά κοινωνικούς ἢ ψυχολογικούς λόγους, γιατί ψυχράνθηκαν οἱ σχέσεις μεταξύ τῶν ἀνθρώπων ἢ γιατί μεγάλωσαν οἱ ἀποστάσεις, ἀλλά γιατί πέθανε μέσα στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου ὁ Θεός Πατέρας.

*

Στά πλαίσια αὐτά, παρατηρεῖται ὅτι οἱ ἄνθρωποι κατά τίς Ἁγίες αὐτές ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων καί τοῦ Δωδεκαημέρου παραθεωροῦν τό πραγματικό νόημα τῆς

έορτῆς τῶν Χριστουγέννων, αὐτόν τόν Ἰδιο τόν Χριστό, καί περιορίζονται κατὰ τόν έορτασμό τῶν Χριστουγέννων σέ ἱστορίες κοινωνικοῦ χαρακτήρα, πού όμιλοῦν συνήθως γιά πτωχά, μοναχικά ἄτομα.

Βεβαίως, τά κοινωνικά προβλήματα εἶναι πολύ σοβαρά, καί σύνολη ἡ Ἐκκλησιαστική Παράδοση, από τούς Εὐαγγελιστές, τούς Ἀποστόλους, τούς Πατέρες μέχρι τούς συγχρόνους Ποιμένες, εἶναι φιλόανθρωπη καί κοινωνική. Πίσω όμως από τήν μονομέρεια καί έμμονή τῶν συγχρόνων ἀνθρώπων στήν προβολή καί έξάντληση τοῦ νοήματος τῶν Χριστουγέννων στήν κοινωνική μοναξιά όρισμένων μόνο ἀτόμων, κρύπτεται τό πραγματικό πρόβλημα τῆς έποχῆς, πού εἶναι ἡ μοναξιά τῆς ὕπαρξης. Ὅτι δηλαδή ὁ ἄνθρωπος ἔμεινε ὀρφανός από τόν Θεό Πατέρα καί βιώνει τήν ἀπέλπιδα ὀρφάνεια τῆς ὕπαρξης. Ὁ Πατέρας λείπει από τήν ζωή μας καί ἡ ἔννοια τῆς πατρότητας πολεμεῖται. Ὁ ἄνθρωπος ὀρφανεύει καί στήν γῆ καί στήν αἰωνιότητα.

Καί αὐτή ἡ μοναξιά δέν θεραπεύεται μέ τίς έπιφανειακές κοινωνικές σχέσεις. Δέν θεραπεύεται μέ τούς ψυχολογισμούς, τίς ψυχρές κοσμοθεωρίες καί τίς ἀφηρημένες ἰδεολογίες, πού ἔχουν πολλές φορές έπικάλυμμα τήν έπιστημοσύνη. Μέ θεωρίες πού όμιλοῦν γιά τυχαία ἢ γιά αὐτόματη δημιουργία. Μέ θεωρίες πού προσπαθοῦν νά ἀποσιωπήσουν, γιά τούς δικούς τους λόγους, τόν θάνατο τοῦ ἀνθρώπου ὡς παιδιοῦ τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης καί τῆς ἀληθείας.

Οὔτε δικαιολογεῖται αὐτή ἡ ὕπαρξιακή μοναξιά από τυχόν ἀποτυχία κάποιων - λιγότερων ἢ περισσότερων- φυσικῶν ἢ πνευματικῶν πατέρων νά φανερώνουν μέ τήν ζωή τους τόν Θεό καί νά ὀδηγοῦν πρός τήν υἰοθεσία τοῦ Οὐρανίου Πατέρα τά παιδιά τους. Ἡ μοναξιά τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης θεραπεύεται μέ τήν υἰοθεσία του από τόν Θεό Πατέρα.

*

Σέ αὐτό τό σκοτεινό καί ψυχρό τοπίο τῆς ἀπομόνωσης τῶν ἀνθρώπων, ἡ διά Χριστοῦ υἰοθεσία μας από τόν Θεό Πατέρα προβάλλει ὡς τό λαμπρό δῶρο τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ στόν σημερινό ἄνθρωπο.

Ἦρθε ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ὡς υἱός τοῦ ἀνθρώπου γιά νά ἀπολάβουμε τήν υἰοθεσία. Ἀρκεῖ καί ἔμεῖς νά ἔκφράσουμε τήν προαίρεσή μας. Κριτήριο καί ἀπόδειξη τῆς υἰοθεσίας εἶναι ἡ νοερά προσευχή στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ προσεύχεται μέ ἀγάπη, χαρίζοντας πληρότητα στόν ἄνθρωπο. Αὐτή ἡ νοερά προσευχή εἶναι ἡ συνειδητή μνήμη τοῦ προσωπικοῦ Θεοῦ μέ ἀγάπη στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου.

Άδελφοί μου

Δέν είμαστε τυχαίες ύπάρξεις, ριγμένες άσκοπα στόν κόσμο καί καθοριζόμενες από άπρόσωπες δυνάμεις καί ζωτικές ενέργειες, από ψυχρούς φυσικούς νόμους καί άκτινοβολίες, από θετικές ή άρνητικές ενέργειες καί αύρες καί πνεύματα. Δέν είμαστε κομμάτια τοῦ σύμπαντος ή σκόνες τῶν άστρων ή κβαντικές συναρμώσεις.

Είμαστε παιδιά τοῦ Θεοῦ, καί ὁ Θεός εἶναι Πατέρας μας. Ἡ στοργή, ἡ άγάπη, ἡ φροντίδα τοῦ Θεοῦ γιά κάθε ἕναν από ἐμᾶς εἶναι άμεση καί προσωπική.

Είμαστε δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, καί μέ τήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ καλούμαστε νά γίνουμε άδέλφια Του καί παιδιά τοῦ Θεοῦ. Καί μέ καθαρή καρδιά, πού φλέγεται από τήν άγάπη γιά τόν Θεό καί τόν άνθρωπο, νά κράζουμε: «άββά, Πατέρα μου!».

Εἶθε νά ἀπολάβουμε, μέ ἐλευθερία καί μέ τήν δική μας άθληση, τό μεγάλο αὐτό δῶρο τῆς υἱοθεσίας από τό Γεννηθέν Παιδίον Ἰησοῦ Χριστό.

Μέ θερμές πατρικές εὐχές καί άγάπη

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Καστορίας Καλλίνικος

Παρακολουθήστε επίσης το βιντεοσκοπημένο Χριστουγεννιάτικο μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Καστορίας κ. Καλλινίκου:
